

чиват на действителни исторически факти и може да се приемат за един от началните етапи на циганските миграции.

И до днес немалки части от циганите в различните страни на Централна, Източна и Югоизточна Европа продължават вече поколения наред да изкарват прехраната си чрез музиката. Във всички случаи, и в миналото, и днес, основен потребител на музиката, създавана и изпълнявана от цигани музиканти, е преди всичко околното им население. Музиката обаче присъства регулярно и в рамките на самата циганската общност – в рамките на различните семейни и календарни празници, при отделните ритуали, като и в ежедневието. Музиката може да функционира в различна среда – общностна, семейна, възрастово и/или полово отграничена.

Самата циганска музика е изключително разнообразна, но при все това би могла съвсем схематично да се раздели на две основни части, разграничени съобразно средата на изпълнение и нейните функции. Една част от нея може да се определи като ‘музика за обществото’ (изпълнявана от цигани пред потребители от средите на околното им общество), а друга част – като ‘музика за общността’ (т.е. изпълнява само в рамките на самата циганска общност).

На пръв поглед тази семпла схема изглежда напълно логична и изчерпателна, но както често се случва, в живота нещата се оказват доста по-сложни и нееднозначни. Тази ситуация е лесно обяснима предвид обстоятелството, че двете измерения, в които съществуват циганите – общността и обществото – не са разделени помежду си с “китайска стена” и изолирани една от друга, а между тях има непрекъснати взаимни прониквания и взаимовлияния. Съответно и в музикалната сфера нещата не са толкова избистрени и ясно разграничени както би могло да се предположи, базирайки се само на по-горе посочената схема в нейния буквален прочит. Двете сфери на функциониране на циганската музика – за общността и за обществото – се намират в постоянен процес на